

A-2104

TERSTEEGEN GERHARD

CSEPPEK

A MEGTÉRT EMBER
EGÉSZSÉGÉNEK
ÁPOLÁSÁRA

Magyarok szükségére alkalmazta

CSIA LAJOS

Berea kiadása Budapesten, 1920

2104

Bethánia-nyomda
Budapest

A-2104

E XIII / 7/106
J.

HASZNÁLATI UTASÍTÁS

A cseppeket számok jelzik. Jó emésztésnél naponta egyetlen csepp veendő, de sohasem elsietve, hanem mindig jól meggondolva, leginkább reggel, teljesen éber állapotban. Ha ellágyulás, vagy megkeményedés következnek, nem szabad más cseppet venni, hanem ugyanazt kell használni mindaddig, amíg a beteges állapot el nem mulik. Ezt azonban jó táplálkozásnál el lehet kerülni, mihez a következő szabályok hűsleges megtartása szükséges:

1. Ha a beteget az orvos (II. Móz. 15, 26.) nem nyilvánította gyógyíthatatlannak, akkor ezek az élet forrásából merített csöppek, amennyiben szorgalmasan használjuk őket, oly tájdanalmasan érintik a beteg test-

részt, hogy a baj tulajdonképpeni székhelyét világossá teszik.

2. Ezt a fájdalmas érzést sem türelmetlenséggel, sem kuruzslók kezelésével kevesbiteni vagy megszüntetni nem szabad, hanem ugyanannak a cseppnek megszabott használatával, amely azt előidézte, mindaddig fel kell újítani, míg csak a válság (krízis) be nem következik, mi az élet és halál közötti harc állapota.

3. Különösen sokáig tartó betegségeknel több ilyen válság is következhetik, visszaesések következmenyekép, melyeket leginkább hiányos táplálkozás idéz elő. A későbbi, megújuló válságok nagyon veszélyes természetűek, míg az első rendszerint csak a betegség szervi kifejlődésének eredménye.

Heinersdorff,
egykori moltheineni
evangélikus lelkész.

1.

Bár volna lelkem is
Oly csendes és nyugodt,
Oly tiszta tükrű, mint
Egy forrás, eldugott!
Akkor szeliden lent
A mélyén látszanék
Isten napfénye, mint
Forrásban égi kék.

†

Ének. é. 4, 12.

2.

Az elhatározás
Csak elmuló virág,
Nézd, mily gyümölcs maradt,
Vihar és fagy ha járt.

†

Ján. 15, 4—8.

3.

Ártatlan bárány bár lehetnék,
Szelid, türelmes együgyűség!
Akkor Krisztusnak képe, lénye
Olvasható voln' életembe'.

†

Kol. 3, 12—15.

4.

Lemondás italom,
Imádság a kenyér;
Hiányozzék csak egy,
Az éhinség elér.

†

Máté 16, 24; Luk. 11, 1—13.

5.

Óh nézz a kis virágra,
Vidám tavasz ha jött,
Szirmát mi csendbe' nyitja
A napsugár előtt.
Igy nyitja szivedet meg
Az Úr s új éltet, fényt
Ád napsugárja néked
És minden szép erényt.

†

Én. én. 2, 1; Csel. 16, 14.

6.

Ki szeretetben él,
Bármit tesz, tiszta, jó;
Alvás, evés Istent
Egyként magasztaló.

†

I. Kor. 16, 14.

7.

Pásztor vagyok; a nyáj,
Amelyre gondomat
Terjesztem éj-napon:
Kivánság, gondolat.
Gyűjtöm korlát közé,
Mind egybe tartom őket,
Nem járnak szanaszét
Idegen legelőket.

†

I. Pét. 2, 25; Gal. 5, 24.

8.

Te gyöngye, kis teremtés,
Szegény, üres vagy ám,
Az égnek nagy kegyelme
Kis szálon tart csupán.

†

I. Móz. 18, 27; II. Móz. 34, 6-8.

9.

Mily boldog az a szív,
Mely földtől válva él
S bán, örömmön felül
Az Istenhez felér!
Változzék sorsa bár,
Csendes marad, szilárd:
Élet lett része már
Legyőzte a halált.

†

26 Fil. 4, 12, 13.

10.

Az Isten nap! — De én?
Fényéből egy parány!
Elválva Tőle csak
Üresség és homály.

†

Zsolt. 84, 12; Ézs. 40, 15.

11.

Hiu, vad, vággyal telt, sivár
világ,
A szellemem beh idegennek
lát!
Szivem legyen hát nyájas
otthonom,
Magam hol Istenemnek adha-
tom.

†

I. Ján. 2, 15—17.

12.

Világ s a test legyen
Idegen ház neked;
Gondold, ha gond, bu nyom;
Innen hamar megyek!

†

II. Kor. 5, 1—9.

13.

Imádkozó kamrám — a szívem;
Istennek élek ott egészen;
Élet forrása ott bugyog.
Bár volnék rejtve mindig ott!

†

Zsolt. 65, 1; Máté 6, 6.

14.

Ellenség — jó barát!
Makacs önzésemet
Támadja, mely miatt
Oly sokszor szenvedek.

†

Róm. 6, 6.

15.

Csalárd dolog a bűn,
Kezdetben oly kicsiny
Oly hízelgő, édes, szelid,
Rajt' fénylő, tarka him;
De megnő csakhamar,
Vad arca eltaszit,
Csipése méreg és halál.
A kigyónak ne higgy!

†

II. Kor. 11, 3.

16.

Tedd, amit nem akarsz
S amit akarsz, ne tedd:
Üdvösségedhez ez út
Leggyorsabban vezet.

†

Ef. 4, 22—24.

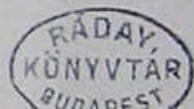

17.

Kérded, miért vagy állhatat-
lan.
Mert nem maradsz mindig az
Úrban.
Oly gyermek botlik el gya-
korta,
Ki anyját szüntelen nem fogja!

†

I. Kir. 18, 21; Ján. 21, 18.

18.

Mi jó, fogadd csendben, sze-
liden,
Csak a burok különböző;
Akarata az édes mag benn
S mind gyógyulás, mi Tőle jó.

†

I. Pét. 3, 13—17.

19.

Ha szorongatnak mindenün-
nen,
Tégy úgy, mint kis gyermek
teszen:
Anyját harcolni hagyja, ő
meg
Ölébe fut s ott megpihen.

†

I. Móz. 14, 14.

20.

Hozzád hajolt Krisztusban
Isten,
Közel szivedhez, mint barát;
Add néki szived úgy, ahogy
van,
Ő megtisztítja majd lakát!

Róm. 8, 32; II. Kor. 6, 17. 18.

21.

Munkára! Sok lomot viszel,
Mi csak az építéshe' kell;
Mintha csak állványt kén'
neked
S nem templomot építened.

Hagg. 2, 4; Máté 12, 30.

22.

Gazdag, hatalmas, aki hisz:
Övé az Úr s országa fenn!
Szegény, kicsinyke, aki hisz:
„Óh könyörülj!” szól szüntelen.

†

I. Ján. 5, 11. 12. Máté 5, 3.

23.

Otthon s távolba' bár
Isten mindig közel;
Rám gondol szüntelen
És szívesen felel.
Egy hely sem zárja be,
Egy hely sem zárja ki;
Otthonját, ki Övé,
Mindenhol megleli!

†

Zsolt. 139; Ján. 4, 24. Jel. 21, 3

24.

Csak folyjon, folyjon könnyed
szüntelen;
Sirasd bünöd nagy terhét;
Már nemsoká Jézus lábánál
fenn
Hálálod nagy kegyelmét.

†

Luk. 22, 61. 62; II. Kor. 7, 10.

25.

Ne gondolj a jövő időre,
Erőt, fényt ad kellő időbe'
Az Úr. Készletre nincs szükség.
Naponkint ad. Több kell-e
még?

†

Bir. 6, 14; I. Kir. 17, 14—16.

26.

Ha érint és felébreszt Isten,
A szikrát tartsd jól béfedetten.
Nyílt tűz kialszik csakhamar;
Nyílt szív ellanyhul, hűl, kihál.

†

Máté 9, 29—30; I. Tessz. 4, 11.

27.

Azt nézd, mi Jézus indulatja;
Ne bánnd, mi történ' ellened.
Sokszenvédésid nagy jutalma:
Kíűzik önző lényedet.

†

Fil. 2, 5—11.

28.

Mit nyer, ki nem választ maga,
Az Istené akarata,
Nem mond nemet, csupán
igent?
Künn kint talál, nyugalmat
bent!

†

Zsolt. 40, 9.

29.

Használd hűséggel a jelent,
Aggódva holnapot ne várj!
S ha holnap új próbád leend:
Az Úr is új gondjába zár.

†

I. Sám. 10, 7; Máté 6, 33. 34.

30.

Eddig csendes helyt és időt
Néztem, imához jól illőt:
Most szív mélyébe rejtezem
S magányom drágább így
nekem.

†

Zsolt. 55, 17. 18; Ján. 11, 41. 42;
I. Tessz. 5, 17.

31.

Szentek szentjébe' bent
tegyed
Elrejtve papi tisztet:
Édes, homályos csendben itt
Közel van Isten s megsegít.

†

I. Pét. 2, 5-9.

32.

Ne csüggedj, szivem, el
Az élet útain!
A kedvesebb fiú
Számára több a kín.
Ha tűzben az arany,
A nagy kohász közel;
A mennynek szent uta
A Golgotán visz el.

†

Zsid. 12, 6—11; I. Pét. 1, 7.

33.

Az út után édes pihenni,
Az éhezőnek újra enni.
Kemény út kedved el ne
végye,
Ha megpihenni vágyol égbe!

†

Zsid. 4, 9—11; Luk. 13, 24.

34.

Kijelentés, csodatettek;
Vigasz — árja édességnek;
Dicsőség, pénz megvetése;
Sok tudása, szemlélése,
Bőjt, imádság, ének, íge,
Tán angyal-nyelven beszélve,
Semmi mind, ha amellet
Az akarat nem tört meg.

†

I. Kor. 13, 1—3; Gal. 6—14.

35.

Nézd, lélek, mit tett Istened
Legkedvesebbjét ölvé meg:
Legkedvesbed ha most sem
adnád,
Óh mondd meg, hol maradna
hálád?!

†

I. Ján. 4, 9. 10; II. Kor. 5, 14. 15.

36.

Vakon merj tenni Isteneddel:
Ne félj, ne küzdj mind kéte-
lyekkel;
Add Néki szíved együgyűn!
Sorsod helyezzed szent
kezébe;
Ahogy vezet, mind arra térve
S balgán ne kérd: Hová
megyünk?

†

Ján. 14, 1—7.

37.

Természet — kényelmet keres;
Kegyelem — nem fél szen-
vedést,
De csak idővel, harc után
Látsz köztük majd különbö-
zést.

†

Máté 16, 21-23; II. Kor. 6, 4-10.

38.

Kegyelme idejéből pillanat
Drágább a földnek legna-
gyobb javánál.

Ne vesztegesd el! Jó örök idő
S mit itt vetettél, aratása ott
vár!

†

Gal. 6, 7. 8.

39.

Az ész mindent megérteni
vágjik
S mivel vak, botlik szüntelen.
Hogyan mehet a célra bizton?
Ártatlan gyermekké legyen!

†

I. Kor. 2, 14; Máté 18, 3.

40.

Az Úrtól semmit se tagadj
meg,
Merj Véle mindent, mint egy
gyermek;
Szeretni tisztán és szilárdan:
Ez légyen élted jelszavában.

†

I. Ján. 4, 19.

41.

Esőre szép napfény derül;
Hideg- s viharra nyári hő;
A kín után a szív örül;
Kereszt után pihenés jő;
Nappalra éj, éjt nap követ;
S hamar szólsz: „Elvégez-
tetett!”

†

Ézs. 54, 7—10.

42.

Kinod ne számold. Add inkább
Bűnöd a kegyelemnek át.
Szalmából hegy elég a tűzben:
Világnyi bűn — Jézus sebében.

†

Mik. 7, 18—20; I. Ján. 1, 7.

43.

A szem, fül, nyelv az ajtók,
melyek
Istentől könnyen elvezetnek;
Ha sokszor jársz rajtuk ki-be,
Sok bajt hozol házádba be.

†

Zsolt. 34, 12-14; Péld. 4, 25; 2, 2.

44.

Sok változást keressz a
helyben,
Munkába', rangba', környe-
zetben:
Ha akaratod törve volna,
Szived rég Istenben nyu-
godna!

†

Róm. 12, 1. 2.

45.

Bűnös, felejtsd magad,
Felejtsd minden bűnőddel,
Ki Jézust nézi csak,
Sebében irgalmat lel.
Így tégy szünetlenül,
Jézust nézd, mást soha
Így lesz bűnösül is
Világosság fia!

†

I. Tim. 1, 12-15; Zsid. 12, 1. 2.

46.

Ha meg nem értne senki,
Bár legjobb szándokod,
Tedd azt, mi jobb annál is:
Maradj csendes, nyugodt.

†

Máté 26, 39.

47.

Ne kösd magad felettébb
Formához és a módhoz.
Mindig keressz... Istennel,
Kell, hogy egyszer találkozz!
Ki még keresi Istent,
Lót-fut, fárad szünetlen,
Ki megtalálta, aztán
Csak élvez, munkál csendben.

†

Máté 11, 29. 30.

48.

Lemondás, hit, harc, szenvedés:
Csak ebből áll itt életünk;
Pihenni, nézni vig gyönyörrel
Fogunk, ha véges kor letűnt.

†

Ef. 6, 10—18; II. Kor. 5, 7.

49.

Bűnt szenvedve, bűnt kerülni:
Szentség biztos útja ez,
De egész más, ha valaki
Rosszat tűr, mert rosszat tesz.

†

Róm. 7, 22—25.

50.

Kedves, hallgatag, homályos,
Szelid, édes alkonyat,
Volna lelkem ép' oly bájos,
Mint te s olyan hallgatag!
Csak az Isten jelenléte
Juttathat el ily kedélyre.

†

Zsolt. 141, 2; I. Pét. 3, 4.

51.

Hogyha sérték önszerelmed
— Bárki tette bármikép —
Ne torold meg! Szállj ma-
gadba:
Ott bent ül az ellenség.

†

Sir. 3, 39.

52.

Ne felejtse e nagy kegyelmet:
Isten irgalmába bévett;
Ezren élnek kőkeményen
S rajtad könyörüle épen!

†

Zsolt. 103, 1—4; Luk. 9, 60,

53.

Kereszted mért kerülöd?
Nézd a kín emberét!
Őt nézve, megtanulsz majd
Szeretni szenvedést!

†

Sir. 1, 12; Márk. 15, 21.

54.

Tisztán, szeretve s irgalommal
Nézd embertársad nyomorát;
Ne vesd meg, mert tán föl-
karolja
Az Isten s téged elhagyánd.

†

Máté 18, 33; Csel. 3, 4.

55.

Az önzés és bűn ellen
Szünetlen harcol Isten.
De hogyha eltökéled
Istent követni csak hűn:
Magába marad a bűn
S tüstént a béke véled.

†

Gal. 5, 16—18.

56.

A kereszt — főiskola :
Aki sok tudásra vágy,
Itt hallgassa csendesen
A nagy Mesternek szavát!

†

II. Kor. 4, 16. 18.

57.

Jézusodhoz fúzd szived
Bizalommal, önként!
Rá tekints! Magad helyett
Hadd Ő cselekedjék.
Élet, kegyelem, erő
Jézusunknál lelhető.

†

Ján. 15, 9—14.

58.

Érzékim észrevétlen
Ha elvonnák figyelmem,
Szelid vonzalma újra
Mindig belsőmbé vonna.
Oh én hű Pásztorom,
Hűs forrás, oltalom!
Bár volnék szüntelen
Szívedbe' rejtve benn!

†

Ján. 10, 12—15.

59.

Felejtsd, ami kínoz!
Jézus elébe hozz
Minden bűnt és hiányt.
Közel az Úr s megáld.
Bízd rá magad s amíg
Szíved s szándékodat
Vonja, nyugalmat ad
S lehullnak láncaid.

†

Máté 9, 27-30; I. Ján. 3, 19, 20.

60.

Jézus mindenütt közel!
Nincsen messze Tőle hely.
Erre vágyjunk,
Hőn sóvárgjunk:
Mindenekben mindenütt
Néki tessék, mit teszünk!

†

Máté 28, 20; Ján. 20, 17.

